روزنه

تکذیب مهاجرت آیت‌الله آملی‌لاریجانی به نجف

● **شرق:** در حالی برخی رسانه‌ها از نامه انتقادی رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام به رهبر انقلاب و رفتن او به نجف خبر داده‌اند که به جز تکذیبیه یک منبع آگاه در خبرگزاری تسنیم، توسط هیچ منبع رسمی تکذیب یا تأیید نشده است. دیروز برخی رسانه‌ها ازجمله باشگاه خبرنگاران جوان از نامه آیت‌الله آملی‌لاریجانی، رئیس سابق قوه قضائیه و رئیس فعلی مجمع تشخیص مصلحت نظام به رهبر انقلاب خبر داده‌اند. باشگاه خبرنگاران جوان، وابسته به صداوسیما در حساب توییتری خود دراین‌باره نوشته است: «برخی کاربران شبکه‌های اجتماعی از نامه آیت‌الله آملی‌لاریجانی به رهبر انقلاب درباره بازداشت اکبر طبری و همچنین موضوع هجرت به نجف، خبر داده‌اند».

اینکه اصل نامه صحت داشته باشد یا نه، خود در هاله‌ای از ابهام قرار دارد و هیچ منبع رسمی‌ای خبر را تأیید یا تکذیب نکرده است به جز گفت‌وگویی که خبرگزاری تسنیم با فردی که خود را از نزدیکان آملی‌لاریجانی معرفی کرده و این فرد که اطلاعاتی از نام و عنوانش منتشر نشده، خبر مهاجرت آملی‌لاریجانی را تکذیب کرده و گفته است آملی‌لاریجانی به زودی تحولات مورد نظر مقام معظم رهبری در ساختار مجمع تشخیص مصلحت نظام را پیگیری خواهد کرد. نباید فراموش کرد که آیت‌الله آملی‌لاریجانی متولد نجف است و اگر تمایل به مهاجرت به نجف داشته باشد، امری غیرواقع نخواهد بود اما اینکه برای دفاع از طبری قصد مهاجرت داشته باشد، سبب تردید در صحت خبر شده است. هرچند توییت باشگاه خبرنگاران جوان به صورت سنجاق‌شده در صدر حساب کاربری این خبرگزاری قرار گرفته و تغییر و تکذیبی هم تا زمان تنظیم این گزارش اعلام نشده است.

ماجرای اکبر طبری داستانی طولانی دارد و چند هفته پیش بود که خبرگزاری ایرنا در گزارشی به نقل از زاکانی به افشاگری در رابطه با فساد گسترده فرد نزدیک به آیت‌الله آملی‌لاریجانی پرداخت. علیرضا زاکانی، نماینده اصولگرای مجلس نهم، اکبر طبری را عنصر فاسدی در قوه قضائیه خواند و ادعا کرد که دو رئیس قوه را بیچاره کرده است. ایرنا همچنین به نقل از محمدعلی پورمختار، نماینده اصولگرا و عضو کمیسیون حقوقی ـ قضائی مجلس شورای اسلامی، نوشته بود: «بر حسب اطلاع، طبری به همراه آیت‌الله صادق آملی‌لاریجانی به مجمع تشخیص مصلحت نظام رفته است».

در واکنش به این خبرها، دفتر رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام با انتشار جوابیه‌ای آنچه درباره طبری گفته شده را دروغی دانسته و در نامه نوشته شده بود: «برخی از اتهامات مطرح در مورد معاون اجرائی حوزه ریاست قبلا در دادسرا بررسی شده و کذب‌بودن آن محرز شده بود. رئیس قوه قضائیه پیشین هم خود مستقلا آنها را بررسی و خلاف‌بودن آنها برای وی محرز شده بود». همچنین در این جوابیه حضور طبری در مجمع تشخیص مصلحت نظام تکذیب شده بود. بعد از مدتی نوروزی عضو کمیسیون حقوقی و قضائی مجلس خبر بازداشت او را رسانه‌ای کرد و سخنگوی قوه قضائیه نیز در نشست خبری خود با اصحاب رسانه ضمن تأیید بازداشت طبری گفت: ۱۰ نفر دیگر در این پرونده بازداشت شده‌اند و موضوع پرونده آنچه در بیرون گفته می‌شود، نیست بلکه راجع به ارتباطات ناصواب و خلاف با برخی از افراد و پرونده‌ها و توصیه و اعمال نفوذ در پرونده‌های قضائی است.

خبر

اظهارات عجیب امام‌جمعه تهران:

امام حسین(ع) نمی‌پذیرد گردن‌کلفت‌ها دوتابعیتی شوند

● **فارس:** حجت‌الاسلام صدیقی، امام‌جمعه موقت تهران گفت: امروز اگر کسی به هر شکلی در جامعه ایجاد گرانی می‌کند یا به واسطه بی‌صاحبی بازار اقتصادی یا به دلیل منفعت‌بردن متولیان است. جامعه حس می‌کند هیچ حساب‌وکتابی در امور اقتصادی نیست و هرکسی هر کاری می‌خواهد انجام می‌دهد. او تصریح کرد: امام حسین(ع) نمی‌پذیرد گردن‌کلفت‌ها در جامعه اسلامی احساس امنیت کنند و به برکت خون شهدا برای هفت نسلشان امکانات مختلف فراهم کنند و دوتابعیتی شوند، اما از سوی دیگر برخی افراد پس از گذشت ۴۰ سال از پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی برای فرستادن فرزندانشان به مدرسه با مشکل روبه‌رو باشند.

politics@sharghdaily.ir

«شرق» بررسی می‌کند: تحزب در ایران

۴۰ سال نهضت و آزادی

مهرشاد ایمانی: در شماره پیشین «تحزب در ایران» به بررسی عملکرد و رویکردهای نهضت آزادی ایران از بدو تأسیس تا انقلاب اسلامی سال ۵۷ پرداخته شد و در این شماره از این جستار مهم‌ترین رخدادهای مرتبط با این تشکیلات و نیز مهم‌ترین مواضع اعضای آن در تاریخ بعد از انقلاب بررسی می‌شود.

پس از ورود امام به ایران در شامگاه ۱۴ بهمن در جلسه‌ای که با حضور اعضای شورای انقلاب اسلامی در اقامتگاه امام خمینی در دبستان علوی برگزار شد، مهندس مهدی بازرگان به‌عنوان نخست‌وزیر دولت موقت تعیین شد و در تاریخ ۱۵ بهمن ۵۷ حکم نخست‌وزیری او ابلاغ و روز بعد در آمفی‌تئاتر آن مدرسه این حکم اعطا شد. بی‌تردید نخست‌وزیرشدن مهدی بازرگان، دبیرکل نهضت آزادی ایران، یکی از مهم‌ترین رخدادهای مرتبط با نهضت است که منشأ اتفاقات بسیاری شد. در حکم نخست‌وزیری بازرگان آمده بود: «بنا به پیشنهاد شورای انقلاب، بر حسب حق شرعی و حق قانونی ناشی از آرای اکثریت قاطع قریب به اتفاق ملت ایران که در اجتماعات عظیم و تظاهرات وسیع و متعدد در سراسر ایران نسبت به رهبری جنبش ابراز شده است و به موجب اعتمادی که به ایمان راسخ شما به مکتب مقدس اسلام و اطلاعی که از سوابق‌تان در مبارزات اسلامی و ملی دارم، جناب‌عالی را بدون درنظرگرفتن روابط حزبی و وابستگی به گروهی خاص، مأمور تشکیل دولت موقت می‌نمایم تا ترتیب اداره امور مملکت و خصوصا انجام رفراندوم و رجوع به آرای عمومی ملت درباره تغییر نظام سیاسی کشور به جمهوری اسلامی و تشکیل مجلس مؤسسان از منتخبین مردم جهت تصویب قانون اساسی نظام جدید و انتخاب مجلس نمایندگان ملت بر طبق قانون اساسی جدید را بدهید».

نهضت آزادی در پی نخست‌وزیری بازرگان در تاریخ ۱۷ بهمن همان سال در بیانیه‌ای موضع خود را اعلام کرد: «اکنون که رهبر بزرگ و زعیم عالی‌قدر امام خمینی بنا به حق شرعی و قانونی خویش در این موقعیت حساس و تعیین‌کننده و تاریخی جناب آقای مهندس بازرگان را بدون درنظرگرفتن وابستگی حزبی به ریاست دولت موقت انقلابی شرعی و قانونی برگزیده‌اید، ما این انتصاب انقلابی و تاریخ‌ساز را به ملت شریف و فداکار ایران تبریک می‌گوییم و ازآنجاکه به فرمان آیه شریفه «اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی‌الامر منکم» اطاعت از این امر را وظیفه شرعی و عقیدتی خود به شمار می‌آوریم و ازآنجاکه بر طبق اصول والای اسلام و به‌خصوص مذهب شیعه که مرجعیت عالی از آن به‌عنوان نیابت از امام حق عزل‌ونصب دارد، وظیفه خود می‌دانیم که به برادر ارجمند آقای مهندس بازرگان اطمینان دهیم که هرچه بیشتر در جهت رسالت مکتبی و تشکیلاتی که نهضت آزادی ایران بر دوش دارد، بر تلاش‌های خود بیفزاییم تا ایشان با فراغ خاطر و بدون نگرانی، به مأموریت خطیری که برعهده دارند، بپردازند و توفیق او را در این امر مهم از پروردگار بزرگ خواستاریم».

غیرحزبی‌بودن دولت موقت

نکته مهم حکم نخست‌وزیری بازرگان غیرحزبی‌بودن دولت بود که بعدها منشأ بحث‌های فراوانی شد؛ زیرا برخی باور دارند که بازرگان در تشکیل دولت خود سهم بیشتری برای نیروهای نهضت آزادی قائل شد یا در اثنای دولت موقت آرای نهضت آزادی مشی دولت را تعیین می‌کرد که چنین مدعایی با نگاه به ترکیب اعضای کابینه دولت موقت از اساس رد می‌شود؛ زیرا سهم نهضت آزادی در دولت موقت فقط ۱۱ نفر (۳۶ درصد) بود و به همین میزان یعنی ۱۱ عضو هم از آنِ جبهه ملی بود و حتی چهار نفر از روحانیون شورای انقلاب و چهار نفر از انجمن مهندسان هم در دولت حضور داشتند. اجرای منویات نهضت آزادی هم در شرایطی که دخالت‌های متعدد از سوی نهادهای گوناگون در کار دولت صورت می‌گرفت، عملا غیرممکن به نظر می‌رسید؛ درواقع گرچه بازرگان هیچ‌گاه تمایل به حزبی اداره‌کردن دولت موقت نداشت؛ اما اگر می‌خواست، هم در مقام عمل چنین امکانی وجود نداشت.

موضع نهضت آزادی درباره مدل نظام سیاسی

یکی از چالش‌های دولت موقت در ابتدای انقلاب شکل نظام سیاسی تازه‌تأسیس بود. مهندس بازرگان باور داشت که نوع نظام سیاسی باید جمهوری دموکراتیک اسلامی باشد که این دیدگاه با مخالفت امام مواجه شد. بازرگان در مصاحبه‌ای در تاریخ چهارم بهمن ۱۳۵۷ به صراحت به این موضع اشاره کرد. استدلال مهندس بازرگان این بود که نباید انتخاب‌های متعدد را از مردم سلب کرد و آنان را تنها بر سر دو راه قرار داد؛ بلکه مفهوم دموکراتیک جنبه عام‌تری است که حتی می‌توان اسلام و هر نوع نظام حکومتی دیگر را بعدها در آن جا داد». در پی این موضع چهره‌هایی ازجمله احمد صدر حاج‌سیدجوادی، وزیر کشور، نیز گفت اگر بناست ما حکومت دموکراتیک داشته باشیم، چرا این دموکراسی از آغاز رعایت نشود؛ یعنی از نخستین قدم دوران جدید پس از نظام استبدادی، مردم در انتخابات نوع جمهوری مختار باشند و رفراندوم ما از نظر سندیت و مشروعیت دارای استحکام و قوام قانونی مطلق باشد.

امام خمینی در واکنش به چنین دیدگاهی گفت: «فقط جمهوری اسلامی، نه یک کلمه زیاد و نه یک کلمه کم». ایشان در مصاحبه‌ای با حامد الگار هم گفت: «تا توانستند راجع به جمهوری اسلامی مخالفت کردند. مثلا جمهوری باشد، اسلام می‌خواهیم چه کنیم. جمهوری دموکراتیک باشد، اسلامش نباشد، آخرش که آن خوب خوب‌های‌شان که درست و خوب صحبت می‌کند، می‌گفت جمهوری اسلامی دموکراتیک، ملت ما این را قبول نکرده. گفتند آنچه ما می‌فهمیم، اسلام را می‌فهمیم و جمهوری را هم می‌فهمیم، چیست؛ اما دموکراتیکی که در طول تاریخ پیراهنش را عوض کرده است، هر وقت به یک معنی الان هم این دموکراتیک در غرب یک معنی دارد و در شرق یک معنی دیگر است.... آن دموکراتیک را حتی پهلوی اسلام هم بگذارید، ما قبول نداریم؛ علاوه‌براین من این را در یکی از حرف‌هایم گفتم که اینکه ما قبول نداریم، برای این است که این اهانت به اسلام است. شما این را پهلویش می‌گذارید، معنایش این است که اسلام دموکراتیک و حال آنکه از همه دموکراسی‌ها بالاتر است...».

امام در پیام دیگری که در چهارم فروردین ۱۳۵۸ پخش شد، صراحتا اعلام کرد که «شما ملت ایران در انتخاب نوع حکومت آزاد هستید. یعنی می‌توانید به هر نظام مورد دلخواه رأی دهید اما خود من به جمهوری اسلامی رأی می‌دهم». صادق زیباکلام درباره تعیین نوع حکومت گفته بود: «به‌جز جمهوری اسلامی که در همه‌پرسی مطرح شد، جمهوری دموکراتیک، جمهوری دموکراتیک اسلامی و جمهوری ایران هم مطرح بود. جمهوری دموکراتیک بیشتر از طرف مهندس بازرگان، نخست‌وزیر دولت موقت و هم‌فکرانش مطرح می‌شد و مجموعه‌ای از جریانات چپ، لائیک و سکولار طرفدار جمهوری ایران بودند». مصطفی میرسلیم هم درباره روند همه‌پرسی سال ۵۸ گفته بود: «بزرگوارانی همچون شهید مطهری مدافع جمهوری اسلامی بودند و جمهوری دموکراتیک اسلامی را لغو می‌دانستند. بر همین مبنا تکلیف سؤال همه‌پرسی که باید پاسخ آری یا نه داشته باشد روشن شد و وزارت کشور برگه‌های همه‌پرسی را با هدایت شورای انقلاب به صورت آری با رنگ سبز به جمهوری اسلامی و نه با رنگ قرمز چاپ و آماده کرد تا توزیع شود». به‌هرروی بعد از این اختلاف‌نظرها در تاریخ ۱۲ فروردین سال ۵۸ «جمهوری اسلامی» از سوی مردم برگزیده شد.

حضور در مجلس اول

موضوع دیگر چالش‌برانگیز در تاریخ دولت موقت، تسخیر سفارت آمریکا توسط تعدادی از دانشجویان بود که با مخالفت دولت موقت روبه‌رو شد؛ مخالفتی که در نهایت به استعفای مهندس بازرگان رسید و او از سمت خود کناره‌گیری کرد. پس از استعفای دولت موقت، فعالیت‌های نهضت آزادی برای انتخابات ریاست‌جمهوری و نمایندگی مجلس آغاز شد، پیشنهاد بازرگان لیست ائتلافی به نام «همنام» ایجاد شد که اکثریت آن لیست توانست به مجلس راه یابد و بازرگان درعین‌حال که در معرض انواع هجمه‌ها بود، به‌عنوان نفر سوم به نمایندگی رسید.

نهضت آزادی و جنگ تحمیلی

نهضت آزادی در مواجهه با جنگ موضع‌گیری صریحی کرد و در بیانیه‌ای به تاریخ ۱۴مهر سال ۵۹ اعلام کرد: «ما ضمن تقدیر از جان‌فشانی‌های ارتش و ژاندارمری و سپاه پاسداران و همه کسانی که به‌نحوی از انحا در این پیکار مقدس نیروهای مسلح اسلامی را یاری می‌نمایند از مردم مسلمان و شرافتمند ایران از هر دسته و گروهی می‌خواهیم همان‌طور که دست به دست هم داده و با گذشت از مال و فدای جان انقلاب را به ثمر رسانیدند این‌بار هم اجازه ندهند که این همبستگی‌های امیدبخش دگرباره گسسته شده و نیروی خداگونه جمعی آنها به سستی گراید و با الهام از رهنمودهای امام امت هرچه بیشتر برای ایجاد وحدت و تفاهم بین همدیگر بکوشید و نگذارید که دوباره انقلاب باعظمت ما دستخوش هوا و هوس خودبینانه این و آن گردد. بکوشیم که انقلاب اسلامی ما هرچه بیشتر قوام و دوام پیدا کند و نگذارید که بزرگ‌ترین دستاوردهای آن یعنی آزادی و استقلال مملکت کوچک‌ترین خدشه و خلل پذیرد و در این برهه از زمان که انقلاب ما از هر سو مورد حملات دشمن قرار گرفته است انسجام داخلی را هرچه بیشتر ایجاد و حفظ نمائیم».

همان‌طور که در بخش‌هایی از بیانیه نهضت درباره جنگ مشاهده می‌شود، موضع نهضت در ابتدای جنگ، مقابله همه‌جانبه با دشمن خارجی بود، اما اعضای نهضت بعد از فتح خرمشهر و آمادگی عراق و کشورهای حامی آن، برای مذاکره و گفت‌وگوی صلح و پرداخت غرامت به ایران، نهضت آزادی با سیاست ادامه جنگ موافق نبود.

نهضت و هاشمی‌رفسنجانی

پس از جنگ و در اوایل دوره ریاست‌جمهوری اول هاشمی‌رفسنجانی در سال ۶۹ تعداد ۹۰ نفر در نامه‌ای خطاب به هاشمی ضمن انتقاد از بعضی سیاست‌ها از او خواستار جلوگیری از خلاف‌ها و خرابی‌ها و جلوگیری از انعقاد قرارداد با بیگانگان، بدون نظارت ملی، بازگرداندن حقوق قانونی مردم که در فصول سوم و پنجم قانون اساسی، آزادگذاشتن و تأمین فعالیت احزاب و جمعیت‌های سیاسی و مطبوعات، فرصت‌دادن خالی از دغدغه و آزار برای بحث و گفت‌وگو و برخورد آرا و عقاید به منظور حل مشکلات و معضلات مملکتی و همکاری صمیمانه مردم و امکان و استقرار حاکمیت قانونی ملت شدند که در نتیجه این نامه تعداد زیادی از امضاکنندگان آن نامه بازداشت شدند. هاشمی‌رفسنجانی سال‌ها پیش؛ یعنی در سال ۶۲ هم در نماز جمعه تهران علیه نهضت آزادی گفت: «یک هجوم تبلیغاتی در داخل کشور ما شروع کردند و البته نمی‌خواهم بگویم آنهایی که این روزها این حرکت را کردند، آمریکایی هستند؛ ولی در جهت خواست آمریکاست. آمدند حرکت راه انداختند. یک مظلوم‌نمایی شبیه مظلوم‌نمایی آمریکا در گرانادا و لبنان. آمدند گفتند که ما می‌خواهیم سمینار تأمین آزادی انتخابات درست کنیم. حالا ما هنوز شش، هفت ماه داریم تا برسیم به انتخابات. حالا که تبلیغات انتخابات نیست، آزادی انتخابات تأمین نیست! آنها می‌خواهند تأمین بکنند!». در ادامه شعار مردم او در ادامه گفت: «استحقاق مرگ را ندارند و من این حرف‌ها را جهت روشن‌شدن شما می‌گویم. من جزء دلسوزان اینها هستم. اینها سوابقی دارند و ما دلمان می‌خواهد تا آخر با ما باشند. اما من این را نصیحت می‌کنم به آنها به خانواده‌هایشان نصیحت می‌کنم که جلوی اینها را بگیرند. اینها دارند اشتباه می‌کنند. اینها کارشان به جایی می‌رسد که فردا محارب در مقابل جمهوری اسلامی قرار بگیرند. این‌جور که شروع کردند یعنی همه‌اش توطئه است. با توطئه آدم نمی‌تواند کار بکند».

نهضت آزادی از ۷۶ تاکنون

در دهه ۷۰ نهضت آزادی دبیرکل خود؛ یعنی مهندس بازرگان را از دست داد و ابراهیم یزدی را جانشین او کرد. پس از فوت بازرگان در ابتدا پیشنهاد دبیرکلی به دکتر یدالله سحابی داده شد، اما او از پذیرش این عنوان خودداری کرد و یزدی با اکثریت مطلق آرا به دبیرکلی برگزیده شد. یکی دیگر از رویدادهای مهم دهه ۷۰ روی‌کارآمدن دولت اصلاحات بود. در انتخابات ریاست‌جمهوری هفتم سه نامزد نهضت؛ یعنی عزت‌الله سحابی، علی‌اکبر معین‌فر و ابراهیم یزدی ردصلاحیت شدند و نهضت آزادی پس از روی‌کارآمدن محمد خاتمی از او حمایت کرد. دوران اصلاحات برای نهضت آزادی دوران خوبی بود، زیرا توانست قدری فعالیت‌های خود را گسترش دهد و به راحتی دفتر نهضت فعالیت کند. نهضت آزادی در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۸۰ هم از محمد خاتمی حمایت کرد.

فعالیت‌های نهضت آزادی گرچه در دوره اول محمود احمدی‌نژاد با محدودیت‌هایی روبه‌رو شد، اما به طور کلی ادامه داشت تا آنکه بعد در اثنای حوادث بعد از انتخابات سال ۸۸ جلوی فعالیت این تشکیلات گرفته شد. نهضت آزادی در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۹۲ از حسن روحانی حمایت کرد و در سال۹۶ و در شرایطی که مدت اندکی از درگذشت ابراهیم یزدی می‌گذشت باز هم از رأی به روحانی حمایت کرد.

نهضت آزادی در ۱۴ اردیبهشت سال ۹۶ و با توجه به وخامت حال ابراهیم یزدی، محمد توسلی را به دبیرکلی برگزید. ابراهیم یزدی هم در تاریخ ششم شهریور همان سال در ۸۶ سالگی درگذشت. نهضت آزادی در انتخابات ریاست‌جمهوری سال‌های ۹۲ و ۹۶ از حسن روحانی حمایت کرد و همچنان در عرصه سیاسی نسبت به مواضع مهم موضع‌گیری می‌کند. گفتنی است ابراهیم یزدی در تاریخ دوشنبه، ۶ شهریور سال ۹۶ درگذشت.

الو شرق ۸۸۶۴۰۲۶۰

sharghline@sharghdaily.ir
پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● باعث حیرت و تعجب ما اهالی خیابان ایران‌زمین است که چگونه ممکن است عوامل ناحیه ۷ منطقه ۲ شهرداری تهران از نصب چند عدد جدول به منظور جلوگیری از ورود خودروها به فضای سبز عمومی کنار کارواش این خیابان سر باز می‌زنند؟

آریان

بازتاب
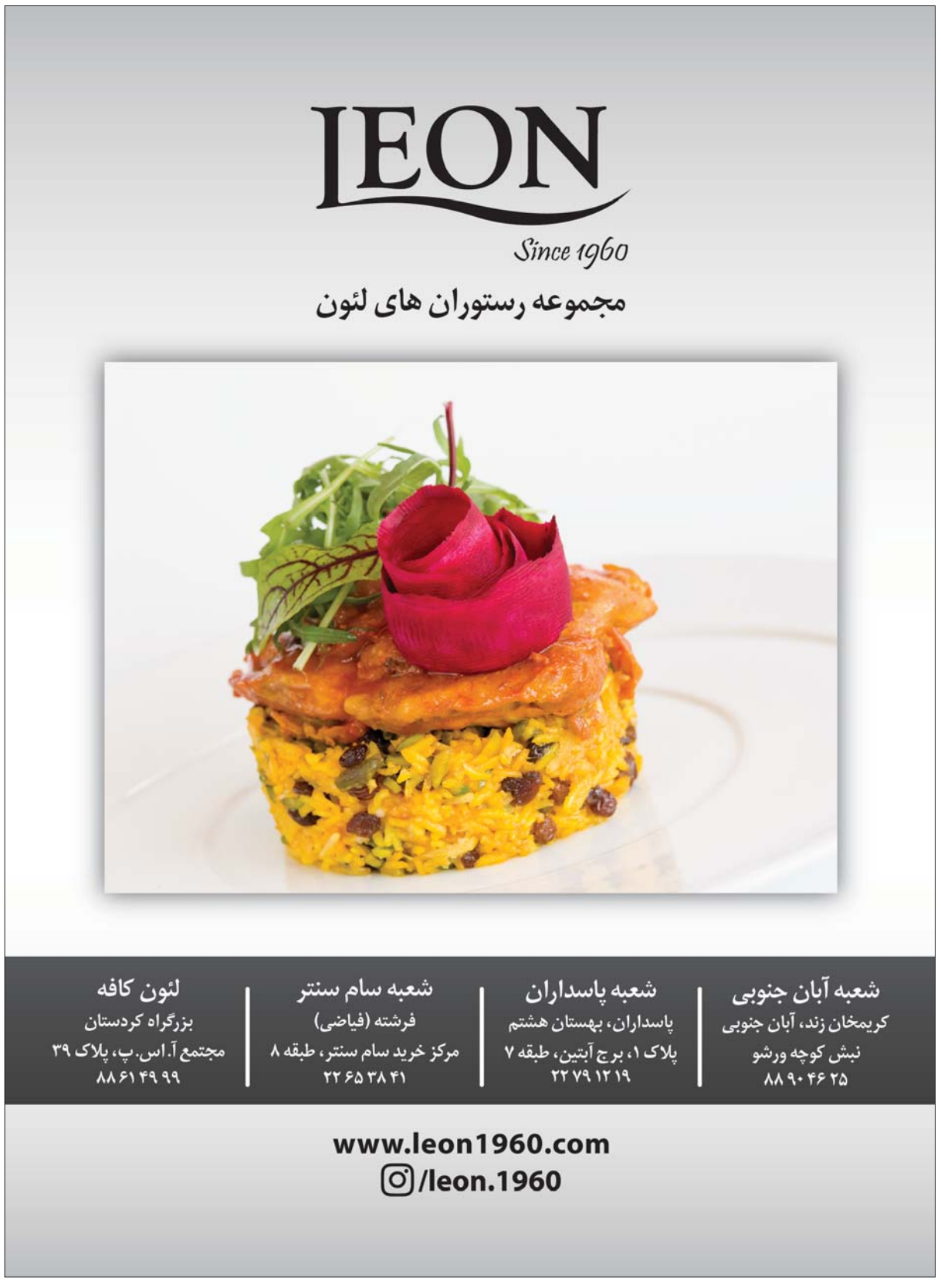
● **پاسخ روابط‌عمومی وزارت راه و شهرسازی سازمان راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای:** احتراما با عنایت به پیام مردمی مندرج در آن روزنامه در تاریخ ۹۸/۴/۱ با عنوان «پایانه بیهقی نظم سابق را ندارد»؛ ضمن سپاس از انعکاس دیدگاه‌ها و نقطه‌نظرات هم‌وطنان و ظرفیت ایجادشده برای پاسخ‌گویی به مردم، به استحضار می‌رساند اگرچه مسئولیت جلوگیری و برخورد قانونی با رانندگان متخلفی که در خارج از پایانه‌ها اقدام به سوار یا پیاده‌کردن مسافر می‌نمایند، براساس تبصره ماده (۶) آیین‌نامه اجرائی ماده (۶) قانون اصلاح لایحه قانونی احداث پایانه‌های مسافربری و... برعهده ادارات راهنمایی و رانندگی می‌باشد و لیکن طبق تبصره ماده (۱۷) ضوابط حمل و نقل مسافر نیز سواره و پیاده‌کردن مسافران در اطراف پایانه‌های مسافری حتی بنا به درخواست مسافران ممنوع بوده، همچنین مطابق تبصره (۸) ماده (۱) ضوابط موصوف، به منظور حفظ حقوق شهروندان، استفاده و به‌کارگیری روش‌های غیرمجاز از قبیل جارزدن و... برای جذب مسافر توسط شرکت‌ها و مؤسسات مسافربری ممنوع می‌باشد و مسئولیت قانونی تداوم این عمل برعهده شرکت یا مؤسسه متخلف خواهد بود. لذا تخلفات مذکور قابل رسیدگی بوده و متخلفان به کمیسیون‌های رسیدگی به تخلفات حمل و نقل ارجاع خواهند گردید که مراتب در قالب مکاتبه برای رسیدگی و اقدام لازم به اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده‌ای استان تهران منعکس شده است. خواهشمند است دستور فرمایید برابر قوانین و مقررات نسبت به درج پاسخ این سازمان در آن روزنامه اقدام لازم را معمول فرمایند.